

РЕШЕНИЕ

№ 7458

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5675** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 във вр. с § 8 ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. Т. М. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Т.“-СО за извършване на административна услуга по заявление вх.№ РТР23-ЕВ00-2083/05.05.2023г., с което е поискано предоставянето на единния граждански номер /ЕГН/ на рождената майка на М. - Т. М. Т..

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен, тъй като за извършване на поисканата услуга не е необходимо съгласието на третото лице, поради това, че майката не е депозирала веднага след раждането през 1982г. декларация, по силата на която се отказва от отглеждане на детето и оставя същото за осиновяване. Също така М. не бил осиновен, за да е налице пречка за предоставяне на ЕГН на неговата биологична майка. Поради това моли след отмяната на отказа преписката да бъде върната на ответника с указание да му предостави исканата информация. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.С. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като недопустима, тъй като по отношение на кмета на Район „Т.“-СО липсва процесуална легитимация, защото органът, който следва да предостави търсената информация бил Столичен дом за радостни обреди, респ. Комисията за защита на личните данни. Претендира присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Единният граждански номер представлява част от основните данни за гражданската регистрация на лицата и попада сред данните, които се вписват в Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ - национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Предоставянето на данни от ЕСГРАОН съставлява извършване на административна услуга по чл.106 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и волеизявлението за предоставянето им, респ. отказът за това, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 АПК, като защитата срещу последния се осъществява по реда на чл.145 и сл. АПК по арг. от разпоредбата на § 8 от ПЗР на АПК, съгласно която уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. В чл.107 ЗГР изрично е предвидено, че отказът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН може да се обжалва по реда, предвиден в АПК. Следователно приложими за преценка допустимостта на оспорването са общите правила, регламентирани в кодекса. Съгласно фикцията по чл.58, ал.1 АПК мълчаливият отказ, какъвто се оспорва по настоящото дело, е приравнен на изричния. Съгласно разпоредбата на чл.149, ал.2 АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе.

Производството е образувано по заявление вх.№ РТР23-ЕВ00-2083/05.05.2023г. Доколкото се касае за индивидуален административен акт по чл.21, ал.3 АПК, срокът за произнасяне на административния орган е 7-дневен – чл.57, ал.2 АПК вр. чл.6, ал.3 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Страните не спорят, че до 12.05.2023г. вкл. ответникът не е предоставил на жалбоподателя исканата със заявлението информация, следователно е формиран мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК като срокът за обжалването му, съобразно посоченото по-горе правило, изтича на 13.06.2023г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена 08.06.2023г., т.е. в преклузивния срок за оспорване.

Въз основа на горното съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Р. на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние представляват част от националната система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България - Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/, поддържана на национално, областно и общинско ниво като общинските администрации въвеждат и поддържат данните за гражданската регистрация на физическите лица в Локална база данни "Население", съставят актове по гражданско състояние и електронните им еквиваленти – чл.102, ал.1, т.3 ЗГР. Чл.105, ал.2, изр.1-во ЗГР предвижда, че данните

се въвеждат еднократно по място на възникване на събитието или по място на изменението. В съответствие със ЗГР кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на територията на общината /чл.4, ал.3/, като актовете за гражданско състояние се съставят от длъжностното лице по гражданското състояние в общината или кметството, на чиято територия са станали събитията. Кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските наместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация /чл.35, ал.1 и ал.3 ЗГР/. Удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация – чл.2, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

От анализа на тези законови разпоредби се налага изводът, че задължението за попълване и поддържане на регистрите на населението, от които да се черпи информация, вкл. и с оглед извършване на процесната административна услуга, е възложено на администрацията на общината, която се ръководи от кмета на общината, а предоставянето на информация и издаването на удостоверения въз основа на въведените в ЕСГРАОН данни се извършва от кмета на общината, кмета на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация.

Следователно процесният отказ е постановен от компетентен административен орган. Същият е законосъобразен административен акт по следните съображения:

С процесното заявление /л.47/ жалбоподателят е поискал чрез упълномощения си представител адв.С., кметът на Район „Т.“-СО да спази дадено в разговор на 13.04.2023г. обещание да предостави на М. ЕГН и точен адрес на майка му.

Съгласно чл.106, ал.1, т.1 ЗГР данните от ЕСГРАОН, каквито представлява и ЕГН, се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси.

В случая искането е направено от трето лице – жалбоподателят М., който не посочва нито едно от визираните в правната норма основания, при наличието на което исканата информация може да му бъде предоставена в качеството на трето лице.

Наличието на някоя от законовите предпоставки, при които може да бъде предоставена исканата информация, не се доказва и от приложените по делото писмени доказателства. Видно от приложеното копие на Акт за раждане М. е [дата на раждане] в [населено място], като в графа „баща“ е вписано „неизвестен“, а в графа „майка“ е записано „Т. М. Т.“, без да е посочен единен граждански номер на майката. Последният е задължителен реквизит на акта, разписан в нормата на чл.38, ал.1 от Наредбата за гражданското състояние /отм./, в актуалната към датата на раждането и съставянето на акта за раждане редакция. Причината, поради която липсва посочен ЕГН на майката не е установена. След като липсва ЕГН в акта за раждане, то съответно той не може да бъде вписан и в регистрите на населението. Ответникът от своя страна, не може да предостави информация, с каквато обективно не разполага.

По тези съображения съдът намери оспорения отказ за законосъобразен административен акт, по отношение на който не се установи наличието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, доколкото други не са направени, е основателна. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Т. М. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Т.“-СО за извършване на административна услуга по заявление вх.№ РТР23-ЕВ00-2083/05.05.2023г.

ОСЪЖДА М. Т. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: